

Lovtidende A

2021

Udgivet den 10. marts 2021

4. marts 2021.

Nr. 360.

Bekendtgørelse af konkurrenceloven¹⁾

Herved bekendtgøres konkurrenceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 155 af 1. marts 2018 med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 207 af 15. februar 2021.

Kapitel 1

Formål, anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Loven har til formål at fremme en effektiv samfundsmæssig ressourceanvendelse gennem virksom konkurrence til gavn for virksomheder og forbrugere.

§ 2. Loven omfatter enhver form for erhvervsvirksomhed samt støtte ved hjælp af offentlige midler til erhvervsvirksomhed.

Stk. 2. Reglerne i kapitel 2 og 3 gælder ikke, hvis en konkurrencebegrænsning er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering. En konkurrencebegrænsning, som er fastsat af en kommunalbestyrelse, er kun en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering, når konkurrencebegrænsningen er nødvendig for, at kommunalbestyrelsen kan opfylde de opgaver, den er pålagt i henhold til lovgivning.

Stk. 3. Beslutninger truffet af bestyrelsen i et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, sidestilles med beslutninger truffet af kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2.

Stk. 4. Afgørelse af, hvorvidt en konkurrencebegrænsning er omfattet af stk. 2, træffes af den minister, under hvis ressortområde den pågældende regulering henhører. Anmoder Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vedkommende minister om at afgøre, hvorvidt en konkurrencebegrænsning er omfattet af stk. 2, skal ministeren træffe afgørelse senest fire uger fra modtagelsen af styrelsens anmodning. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan forlænge fristen.

Stk. 5. Hvis Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen finder, at en offentlig regulering eller en støtteordning kan have skadelige virkninger for konkurrencen eller i øvrigt kan hindre en effektiv samfundsmæssig ressourceanvendelse, kan styrelsen til vedkommende minister samt erhvervsministeren afgive en begrundet udtalelse, som påpeger mulige skadelige virkninger for konkurrencen, samt fremkomme med forslag til fremme af konkurrencen på området. Vedkommende minister skal efter forhandling med erhvervsministeren sva-

re på Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens udtalelse senest fire måneder fra modtagelsen af styrelsens udtalelse. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan forlænge fristen.

Stk. 6. Når en konkurrencebegrænsende aftale, en vedtagelse inden for sammenslutning af virksomheder, en samordnet praksis mellem virksomheder eller et misbrug af en dominerende stilling kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union, anvendes EUF-traktatens artikel 101 eller 102 parallelt med § 6 eller § 11 eller alene. Kapitel 5-8 finder ligeledes anvendelse på sådanne aftaler m.v. eller over for en sådan adfærd.

§ 3. Loven omfatter ikke løn- og arbejdsforhold. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan dog til brug for sit arbejde kræve oplysninger af organisationer og virksomheder om løn- og arbejdsforhold.

§ 4. (Ophævet)

§ 5. Bestemmelserne i kapitel 2 finder ikke anvendelse på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis inden for samme virksomhed eller koncern.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen nærmere regler om anvendelsen af stk. 1, herunder regler om, hvad der forstås ved aftaler m.v. inden for samme virksomhed eller koncern.

§ 5 a. Afgrænsningen af det relevante marked efter denne lov sker på grundlag af undersøgelser af efterspørgsels- og udbudssubstitution og den potentielle konkurrence. Den potentielle konkurrence skal undersøges, når de involverede virksomheders stilling på det relevante marked er blevet dokumenteret og denne stilling giver anledning til tvivl om, hvorvidt loven er overtrådt.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan inddrage ekstern sagkundskab til brug for vurderingen efter stk. 1.

§ 5 b. I denne lov forstås ved følgende:

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/1/EU af 11. december 2018 om styrkelse af de nationale konkurrencemyndigheders forudsætninger for at håndhæve konkurrencereglerne effektivt og sikring af et velfungerende indre marked, EU-Tidende 2019, nr. L 11, side 3.

- 1) National konkurrencemyndighed: En myndighed, som af en medlemsstat i medfør af artikel 35 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 er udpeget til at have kompetence til at anvende artikel 101 og 102 i EUF-traktaten.
- 2) National administrativ konkurrencemyndighed: En administrativ myndighed, som af en medlemsstat er udpeget til at udføre alle eller nogle af en national konkurrencemyndigheds opgaver.
- 3) National konkurrenceret: Bestemmelser i national ret, som overvejende forfølger de samme mål som artikel 101 og 102 i EUF-traktaten, og som anvendes på samme sag og parallelt med EU-konkurrenceretten i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82, samt bestemmelser i national ret, som overvejende forfølger de samme mål som artikel 101 og 102 i EUF-traktaten, og som anvendes alene, for så vidt angår artikel 31, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om styrkelse af de nationale konkurrencemyndigheders forudsætninger for at håndhæve konkurrencereglerne effektivt og sikring af et velfungerende indre marked, undtagen bestemmelser i national ret, som pålægger fysiske personer strafferetlige sanktioner.
- 4) Appelret: En national ret, der efter almindelige retsmidler har beføjelse til at foretage prøvelse af afgørelser fra en national konkurrencemyndighed eller prøvelse af retsafgørelser om sådanne afgørelser, uanset om denne ret selv har beføjelse til at fastslå, at der foreligger en overtrædelse af konkurrenceretten.
- 5) Håndhævelsessag: En sag, der behandles af en konkurrencemyndighed under anvendelse af artikel 101 eller 102 i EUF-traktaten, indtil den pågældende konkurrencemyndighed har afsluttet en sådan sag ved at træffe en afgørelse som omhandlet i artikel 10, 12 eller 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om styrkelse af de nationale konkurrencemyndigheders forudsætninger for at håndhæve konkurrencereglerne effektivt og sikring af et velfungerende indre marked, eller så længe konkurrencemyndigheden ikke har fastslået, at den ikke har grund til at forfølge sagen yderligere, eller en sag, der behandles af Kommissionen, indtil der er truffet en afgørelse som omhandlet i artikel 7, 9 eller 10 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82.
- 6) Kartel: En aftale eller samordnet praksis mellem to eller flere konkurrenter om at samordne deres konkurrencemæssige adfærd på markedet eller påvirke de relevante konkurrenceparametre gennem forskellige former for praksis, f.eks., men ikke udelukkende, fastsættelse eller koordinering af købs- eller salgsspriser eller af andre forretningsbetingelser, herunder i forbindelse med immaterielle rettigheder, tildeling af produktions- eller salgskvoter, markedsdeling og fordeling af kunder, herunder tilbudskoordinering, import- eller eksportbe-

grænsninger eller konkurrencebegrænsende foranstaltninger over for andre konkurrenter.

- 7) Bistandssøgende myndighed: En national konkurrencemyndighed, der anmoder om gensidig bistand som omhandlet i artikel 24, 25, 26, 27 eller 28 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om styrkelse af de nationale konkurrencemyndigheders forudsætninger for at håndhæve konkurrencereglerne effektivt og sikring af et velfungerende indre marked.
- 8) Bistandssøgt myndighed: En national konkurrencemyndighed, der modtager en anmodning om gensidig bistand, og i tilfælde af en anmodning om bistand som omhandlet i artikel 25, 26, 27 eller 28 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om styrkelse af de nationale konkurrencemyndigheders forudsætninger for at håndhæve konkurrencereglerne effektivt og sikring af et velfungerende indre marked det kompetente offentlige organ, som har det primære ansvar for at fuldbyrde sådanne afgørelser efter nationale love, forskrifter eller administrativ praksis.

Kapitel 2

Forbud mod visse konkurrencebegrænsende aftaler

§ 6. Det er forbudt for virksomheder m.v. at indgå aftaler, der direkte eller indirekte har til formål eller til følge at begrænse konkurrencen.

Stk. 2. Aftaler efter stk. 1 kan f.eks. bestå i

- 1) at fastsætte købs- eller salgsspriser eller andre forretningsbetingelser,
- 2) at begrænse eller kontrollere produktion, afsætning, teknisk udvikling eller investeringer,
- 3) at opdele markeder eller forsyningskilder,
- 4) at anvende ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen,
- 5) at stille som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægssydelse, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand,
- 6) at to eller flere virksomheder samordner deres konkurrencemæssige adfærd gennem oprettelsen af et joint venture, eller
- 7) at fastsætte bindende videresalgsspriser eller på anden måde søge at få en eller flere handelspartnere til ikke at fravige vejledende salgsspriser.

Stk. 3. Stk. 1 gælder også for vedtagelser inden for en sammenslutning af virksomheder og samordnet praksis mellem virksomheder.

Stk. 4. Med henblik på at bringe overtrædelser af stk. 1 til ophør kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udstede påbud, jf. § 16. For at imødekomme de betænkeligheder, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i relation til stk. 1, kan styrelsen endvidere gøre tilsagn, som virksomheden har afgivet, bindende, jf. § 16 a, stk. 1.

Stk. 5. Aftaler og vedtagelser, som er forbudt efter stk. 1 - 3, er ugyldige, medmindre de er undtaget efter § 7, er

fritaget efter § 8 eller § 10 eller er omfattet af en erklæring efter § 9.

§ 7. Forbuddet i § 6, stk. 1, gælder ikke for aftaler mellem virksomheder, vedtagelser inden for en sammenslutning af virksomheder og samordnet praksis mellem virksomheder, jf. dog stk. 2-5, såfremt

- 1) de deltagende virksomheders samlede markedsandel ikke overstiger 10 pct. på noget relevant marked, der er berørt af aftalen m.v., når denne er indgået mellem virksomheder, der er faktiske eller potentielle konkurrenter på et af disse markeder (aftaler mellem konkurrenter), eller
- 2) de enkelte deltagende virksomheders markedsandele ikke overstiger 15 pct. på noget relevant marked, der er berørt af aftalen m.v., når denne er indgået mellem virksomheder, der ikke er faktiske eller potentielle konkurrenter på et af disse markeder (aftaler mellem ikke-konkurrenter).

Stk. 2. Kan en aftale mellem virksomheder, en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder og en samordnet praksis mellem virksomheder vanskeligt klassificeres som omfattet af stk. 1, nr. 1 eller 2, finder markedsandelen i stk. 1, nr. 1, anvendelse.

Stk. 3. Undtagelserne i stk. 1 gælder ikke, hvis aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis har til formål at begrænse konkurrencen.

Stk. 4. Forbuddet i § 6, stk. 1, gælder uanset stk. 1, for en aftale mellem virksomheder, en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder og samordnet praksis mellem virksomheder, hvis denne aftale m.v. sammen med lignende aftaler m.v. begrænser konkurrencen.

Stk. 5. Undtagelserne i stk. 1 gælder, selv om virksomhedernes samlede markedsandele overskrider de nævnte grænser i to på hinanden følgende kalenderår.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan efter at have indhentet en udtalelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætte regler om beregningen af den omsætning eller andre forhold, der indgår i beregningen af markedsandele efter denne lov, herunder regler om mindre overskridelser af de nævnte grænser.

§ 8. Forbuddet i § 6, stk. 1, finder ikke anvendelse, hvis en aftale mellem virksomheder, en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder eller en samordnet praksis mellem virksomheder

- 1) bidrager til at styrke effektiviteten i produktionen eller distributionen af varer eller tjenesteydelser eller fremmer den tekniske eller økonomiske udvikling,
- 2) sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelene herved,
- 3) ikke pålægger virksomhederne begrænsninger, som er unødvendige for at nå disse mål, og
- 4) ikke giver virksomhederne mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer eller tjenesteydelser.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan efter anmeldelse fritage en aftale mellem virksomheder, en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder eller en samordnet praksis mellem virksomheder fra forbuddet i §

6, stk. 1, hvis styrelsen skønner, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt. Anmeldelse af den pågældende aftale m.v. med anmodning om fritagelse efter stk. 1 kan indgives til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Styrelsen fastsætter nærmere regler om anmeldelse, herunder regler om brug af særlige anmeldelsesskemaer, og om indsendelse af en ikkefortrolig udgave af en anmeldelse.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 2 skal angive, for hvilket tidsrum fritagelsen gælder. Fritagelsen kan meddeles på vilkår.

Stk. 4. Efter anmeldelse kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen forlænge en fritagelse, såfremt styrelsen skønner, at betingelserne i stk. 1 fortsat er til stede. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan undlade at behandle en anmeldelse efter stk. 2 eller stk. 4, hvis aftalen m.v. mærkbart kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

Stk. 6. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan ændre eller tilbagekalde en afgørelse efter stk. 2 eller stk. 4, hvis

- 1) de faktiske forhold har ændret sig på et for afgørelsen væsentligt punkt,
- 2) deltagerne i aftalen m.v. ikke overholder stillede vilkår, eller
- 3) afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige eller vildledende oplysninger fra deltagerne i aftalen m.v.

§ 9. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan efter anmeldelse fra en virksomhed eller sammenslutning af virksomheder erklære, at en aftale, vedtagelse eller samordnet praksis ikke efter de forhold, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har kendskab til, falder ind under forbuddet i § 6, stk. 1, og at der derfor ikke er grundlag for at udstede påbud i medfør af § 6, stk. 4. Styrelsen fastsætter nærmere regler om anmeldelse, herunder regler om brug af særlige anmeldelsesskemaer, og om indsendelse af en ikkefortrolig udgave af en anmeldelse.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan undlade at behandle en anmeldelse efter stk. 1, hvis en aftale m.v. mærkbart kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

§ 10. Erhvervsministeren fastsætter efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen regler om fritagelse fra forbuddet i § 6, stk. 1, for grupper af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som opfylder betingelserne i § 8, stk. 1.

Stk. 2. Når aftaler, vedtagelser inden for en sammenslutning af virksomheder eller en samordnet praksis, som er omfattet af en gruppefritagelse udstedt i medfør af stk. 1, i et konkret tilfælde har virkninger, som er uforenelige med betingelserne i § 8, stk. 1, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen inddrage gruppefritagelsen for de virksomheder m.v., som er involveret i aftalen m.v.

Kapitel 2 a

Dominerende virksomheders samhandelsbetingelser

§ 10 a. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan påbyde en dominerende virksomhed at indsende sine generelle samhandelsbetingelser, når

- 1) der foreligger en ikke ubegrundet klage fra en konkurrent,
- 2) der foreligger særlige markedsforhold, og
- 3) der på grund af disse forhold er et særligt behov for, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får en større indsigt i, hvorledes den dominerende virksomhed fastsætter sine priser, rabatter m.v.

Påbuddet kan alene angå samhandelsbetingelserne for de markeder, som klagen angår.

Stk. 2. Påbud efter stk. 1 gælder i 2 år fra det tidspunkt, hvor afgørelsen er endelig.

Stk. 3. Ved »samhandelsbetingelser« forstår det til enhver tid gældende grundlag, hvorefter en virksomhed generelt fastsætter sine priser, rabatter, markedsføringsstilskud og gratisydelse samt vilkårene for, at virksomheden vil kunne yde disse økonomiske fordele over for sine handelspartnere.

Stk. 4. Virksomheder, der har indsendt samhandelsbetingelser efter stk. 1, kan anmode Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om at få disse vurderet. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen træffer afgørelse inden for 6 måneder. Fristen løber fra det tidspunkt, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har modtaget de oplysninger fra virksomheden, der er nødvendige for at vurdere samhandelsbetingelserne. Har Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke truffet afgørelse inden for denne frist, betragtes samhandelsbetingelserne som godkendt.

Stk. 5. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan undlade at træffe afgørelse, hvis afgørelsen kan have betydning for, om en eller flere virksomheder misbruger en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, og samhandelen mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union mærkbart kan påvirkes heraf.

Stk. 6. Såfremt samhandelsbetingelserne er i strid med § 11, stk. 1, eller administreres i strid med § 11, stk. 1, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udstede påbud om, at en eller flere af bestemmelserne i samhandelsbetingelserne skal ophæves eller ændres. Såfremt samhandelsbetingelserne er udformet på en sådan måde, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke har et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag til at kunne vurdere, om samhandelsbetingelserne er i strid med § 11, stk. 1, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udstede påbud om, at en eller flere af bestemmelserne skal præciseres.

Stk. 7. Anvender en dominerende virksomhed, der har fået et påbud efter stk. 1, over for handelspartnere på det danske marked priser, rabatter, økonomiske fordele eller øvrige vilkår, som i ikke ubetydelige grad afviger fra eller ikke fremgår af de samhandelsbetingelser, der er indsendt til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, kan dette tillægges betydning i forhold til den almindelige bevisførelse i en sag efter § 11.

Stk. 8. Bestemmelsen i stk. 7 finder tillige anvendelse, hvis en dominerende virksomhed handler i strid med et påbud efter stk. 6. Dette gælder dog ikke, hvis en klage over påbuddet er tillagt opsættende virkning, jf. § 19, stk. 4.

Kapitel 3

Misbrug af dominerende stilling

§ 11. Det er forbudt for en eller flere virksomheder m.v. at misbruge en dominerende stilling.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal efter forespørgsel erklære, hvorvidt en eller flere virksomheder indtager en dominerende stilling, jf. dog stk. 7. Meddeler Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, at en virksomhed ikke indtager en dominerende stilling, er meddelelsen bindende, indtil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen tilbagekalder den.

Stk. 3. Misbrug efter stk. 1 kan f.eks. foreligge ved

- 1) direkte eller indirekte påtvingelse af urimelige købs- eller salgspriser eller af andre urimelige forretningsbetingelser,
- 2) begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne,
- 3) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen, eller
- 4) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

Stk. 4. Med henblik på at bringe overtrædelser af stk. 1 til ophør kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udstede påbud, jf. § 16. For at imødekomme de betænkeligheder, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i relation til stk. 1, kan styrelsen endvidere gøre tilsagn, som virksomheden har afgivet, bindende, jf. § 16 a, stk. 1.

Stk. 5. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan efter anmeldelse fra en eller flere virksomheder erklære, at en given adfærd ikke efter de forhold, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har kendskab til, er omfattet af stk. 1, og at der derfor ikke er grundlag for at udstede påbud i medfør af stk. 4.

Stk. 6. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om det materiale, som skal foreligge til brug for en afgørelse efter stk. 2 eller 5, herunder om indsendelse af en ikkefortrolig udgave af en forespørgsel eller anmeldelse.

Stk. 7. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan undlade at træffe afgørelse efter stk. 2 eller stk. 5, hvis afgørelsen kan have betydning for, om en eller flere virksomheder misbruger en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, og samhandelen mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union mærkbart kan påvirkes heraf.

Kapitel 3 a

Konkurrenceforvridende støtte

§ 11 a. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan udstede påbud om, at støtte, der er ydet ved hjælp af offentlige mid-

ler til fordel for bestemte former for erhvervsvirksomhed, skal bringes til ophør eller skal tilbagebetales.

Stk. 2. Påbud efter stk. 1 kan udstedes, når støtten

- 1) direkte eller indirekte har til formål eller til følge at forvride konkurrencen og
- 2) ikke er lovlig i henhold til offentlig regulering.

Stk. 3. Afgørelse af, om ydet støtte er lovlig i henhold til offentlig regulering, træffes af vedkommende minister, henholdsvis af den pågældende kommunale tilsynsmyndighed, medmindre andet følger af anden lovgivning. Afgørelse af, hvorvidt en ydet støtte er lovlig i henhold til offentlig regulering, skal træffes senest fire uger fra modtagelsen af styrelsens anmodning. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan forlænge fristen.

Stk. 4. Påbud efter stk. 1 om tilbagebetaling af støtte kan rettes til private erhvervsvirksomheder, selvejende institutioner samt helt eller delvis offentligt ejede virksomheder, der drives i selskabsform. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at påbud efter stk. 1 om tilbagebetaling af støtte også kan rettes til nærmere bestemte helt eller delvis offentligt ejede virksomheder, der drives i selskabsliggende form.

Stk. 5. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beføjelser efter stk. 1 til at påbyde offentlig støtte tilbagebetalt forældes 5 år efter, at støtten er udbetalt. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter renter i forbindelse med påbud om tilbagebetaling efter stk. 1 af ulovlig støtte. Forrentning skal ske med den i henhold til EU's statsstøtteregler til enhver tid fastsatte rentesats, der anvendes ved tilbagebetaling af statsstøtte. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan fastsætte, at renter tilskrives med renters rente fra den dato, hvor den ulovlige støtte første gang blev stillet til rådighed for modtageren, og indtil datoen for tilbagebetalingen af støtten. Renter, der er påløbet i det foregående år, tilskrives renter hvert efterfølgende år.

Stk. 6. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan efter anmeldelse erklære, at offentlig støtte efter de forhold, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har kendskab til, ikke er omfattet af stk. 2, nr. 1, og at der derfor ikke er grundlag for at udstede påbud i medfør af stk. 1. Styrelsen kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse, herunder om brug af særlige anmeldelsesskemaer.

Stk. 7. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan undlade at behandle en sag efter stk. 1-6, hvis den pågældende støtteordning kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

Stk. 8. Påbud om, at støtte skal bringes til ophør, jf. stk. 1, kan udstedes, uanset hvornår beslutningen om at yde den pågældende støtte er truffet.

Stk. 9. Støtte, som i medfør af stk. 1 er påbudt tilbagebetalt, skal indbetales til statskassen.

§ 11 b. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan undersøge, hvorvidt en offentlig myndighed tilbyder private leverandører af ydelser omfattet af frit valg en afregningspris, der er fastsat i overensstemmelse med regler fastsat i anden lovgivning om frit valg, jf. stk. 5.

Stk. 2. Hvis den i stk. 1 nævnte afregningspris er lavere eller skønnes lavere end den pris, som den offentlige myndighed skulle have anvendt efter de pågældende regler for frit valg, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udstede påbud til den offentlige myndighed om, at den offentlige myndighed skal

- 1) ophøre med at beregne og fastsætte afregningspriser, der er i strid med reglerne for frit valg,
- 2) anvende bestemte beregningsgrundlag, beregningsmetoder eller afregningspriser over for private leverandører af ydelser omfattet af frit valg og
- 3) efterbetale et beløb til private leverandører af ydelser omfattet af frit valg, der svarer til forskellen mellem den afregningspris, som myndigheden har anvendt, og den afregningspris, som myndigheden burde have anvendt, jf. nr. 1.

Stk. 3. Medmindre andet fremgår af reglerne for den pågældende frit valg-ordning, kan påbud om efterbetaling ikke angå betalinger, som ligger mere end 1 år forud for den dag, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen påbegyndte en undersøgelse over for den pågældende offentlige myndighed.

Stk. 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan undlade at behandle en sag efter stk. 1-3, hvis den pågældende ordning kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med vedkommende minister regler om, hvilke ordninger om frit valg der er omfattet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kompetence.

§ 11 c. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af Kommissionens direktiv om gennemskuelligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemskuellighed i bestemte virksomheder.

Kapitel 4

Fusionskontrol

§ 12. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på fusioner, hvor

- 1) de deltagende virksomheder tilsammen har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 900 mio. kr., og mindst to af de deltagende virksomheder hver især har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 100 mio. kr.,
- 2) mindst én af de deltagende virksomheder har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 3,8 mia. kr., og mindst én af de øvrige deltagende virksomheder har en samlet årlig omsætning på verdensplan på mindst 3,8 mia. kr., eller
- 3) Erhvervsstyrelsen efter lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester har henvist en fusion mellem to eller flere erhvervsmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet i Danmark til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens behandling.

Stk. 2. Opstår en fusion gennem erhvervelse af dele af en eller flere virksomheder, tages der ved beregningen af omsætningen i stk. 1 for sælgerens eller sælgernes